

Kneutergraaf

Vrijdag 12 augustus 2011, 31e jaargang

Het weer: Vanavond gaan we weer fijn 3fm luisteren, zodat we morgen wéér weer hebben waar we serieus wat mee kunnen.

De dag begon vanmorgen met het ritueel waar we gewend aan zijn. Een hoop kiddo's vonden dat ze jarig waren, de vlag werd gehesen en de kneuterkamplieden galmden mooi door Duckstad. Dagobert Duck blijkt naast een keiharde zakenman ook een mietje te zijn en heeft vannacht al besloten om zijn geldpakhuis te verplaatsen (Kijken hoe hij reageert op de rekening). Uiteraard zijn de Sware jonguhs zo slim geweest om hun pauper hutje ook vast af te breken, zodat ze snel kunnen handelen zodra ze een kleine tip krijgen over de nader te bepalen locatie van Dago. Na een niet al te langdradige speech van onze oude graftak, blijkt dat we, na al het harde werken door de week heen, we onze mooi opgebouwde hutten net als vorig jaar weer naar de grond moeten werken. Na een hoop moeite, blauwe plekken en splinters zijn de hutten met de grond gelijk gemaakt en in de vrachtwagen geladen, zodat Dago zijn pallets nog kan gebruiken om zijn nieuwe geldpakhuis lekker warm te stoken, zonder dat daarbij een hoop extra kosten in rekening gebracht worden. Dago zou Dago niet zijn, als hij zijn grond niet duur verkocht zou hebben. Natuurlijk zijn de

kosten niet voor de koper, waardoor we de bouwgrond piekfijn moesten opleveren. Dit resulteerde in een grote schoonmaaksessie, waarbij de kinders aangestuurd werden door o.a. de groeplijding

en Dago, die waarschijnlijk in zijn jeugd een Russische drillsessie heeft gehad, waardoor we in een prachtige lijn het veld klinisch schoon hebben gekregen. Mister DD (nee niet Donald) werd een echte panische haas en besloot zijn nieuw verkregen, minder goed werkende en meer oppervlakte innemende dubbeltjes naar een bank te brengen. Hierdoor besloten we om een mooie tocht te maken richting de stad. Gelukkig waren de kinders enthousiast, spontaan, energiek, vol lof over de fantastische tocht en niet te stoppen, waardoor de kiddo's in no time in de stad arriveerden. (sarcasme is ons goedste vak). Hier werd duidelijk dat we op swaruh jonguhs moesten jagen, zodat we de code van de kluis achterhaalde. De oude, seniele, niet kluiscode kunnen onthoudende en gierige vrek heeft daarna, dapper als hij is,

de nieuw geslagen muntjes in de kluis gelegd. Tijdens dit tafereel kwam DD (wel Donald) met een lichtelijk onhandige actie. Die irritante eend blijkt gewoon de hele week het dubbeltje in zijn broekzak te hebben.

Ondanks dat de leukste groepslijding helderziend is, is het einde van dit kamp toch lastig te voorspellen. Wie weet gaan Donald en Katrien eindelijk trouwen. Wie weet steekt Guus hier een stokje voor. Wie weet, gebeurt er iets totaal onverwachts. We kunnen er in ieder geval vanuit gaan dat als we volgend jaar op de donderdag hier zitten, we zonder een teletijdmachinentje dit verhaal concreet kunnen schrijven.

Wist je dat:

- De leukste groepslijding van het oranje groepje gisteren al wist wat er vandaag ging gebeuren.
- A3 een soa heeft (Speels overdraagbare aandoening), genaamd het KK virus
- Edith maar liefst 1 minuut droog heeft gestaan.
- Karina spreektaal is
- De achterbank van (de bus van) KO super chill ligt (hè Melissa)
- Sjoerd.....
- Sorry Mama